

Błędna interpretacja art. 263 Traktu poprzez uznanie, iż Skarżąca nie jest indywidualnie dotknięta Decyzją Komisji Europejskiej. Skarżąca w ramach tego zarzutu podnosi, iż jej pozycja rynkowa pozwala na przedmiotową indywidualizację w rozumieniu orzecznictwa dotyczącego dopuszczalności skargi.

Błędna interpretacja art. 263 akapit 4 *in fine* Traktatu poprzez uznanie, iż zaskarżona decyzja nie jest aktem regulacyjnym. W ramach przedmiotowego zarzutu Skarżąca wnosi, że decyzja ma charakter aktu regulacyjnego.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional
(Hiszpania) w dniu 13 lutego 2018 r. – Telefónica Móviles España S.A.U. / Tribunal Económico-
Administrativo Central (TEAC)**

(Sprawa C-119/18)

(2018/C 161/38)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Telefónica Móviles España S.A.U.

Strona pozwana: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej⁽¹⁾ może być interpretowany w ten sposób, że państwo członkowskie może nakładać na operatorów telekomunikacyjnych obowiązek uiszczenia rocznej składki, takiej jak ta przewidziana w art. 5 de la Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (hiszpańskiej ustawy nr 8/2009 z dnia 28 sierpnia 2009 r. o finansowaniu Corporación de Radio y Televisión Española), w celu wsparcia finansowania Corporación [de Radio y Televisión Española], zważywszy na pozytywny wpływ nowych przepisów dotyczących sektora telewizyjnego i audiowizualnego na sektor telekomunikacyjny, a w szczególności biorąc pod uwagę rozszerzenie usług stacjonarnego i mobilnego łącza szerokopasmowego, a także zaprzestanie nadawania reklam i rezygnacji z treści płatnych lub warunkowego dostępu [do Corporación RTVE], biorąc pod uwagę jednocześnie występowanie następujących okoliczności:

- w nowej regulacji prawnej nie uzasadniono, że istnieje wspomniany pozytywny wpływ, bezpośredni lub pośredni, na ww. przedsiębiorstwa ani nie wykazano tego w odniesieniu do rozpatrywanego roku;
- wysokość tej składki została ustalona na poziomie 0,9 %, ujętych w danym roku dochodów operacyjnych brutto, nie zaś na podstawie dochodów uzyskiwanych ze świadczenia usług audiowizualnych i usług w zakresie reklamy, wzrostu skali świadczenia tych usług lub zysku osiąganego z prowadzenia tej działalności; należy przy tym uwzględnić, że wspomniana składka stanowi opłatę przewidzianą w art. 5 ustawy nr 8/2009 w jego pierwotnym brzmieniu i może być nieuzasadniona w odniesieniu do rozpatrywanej usługi audiowizualnej, a [wspomniany art. 5] stanowi podstawę oddalania żądań zwrotu nienależnie uiszczonych kwot i korekty deklaracji podatkowych, które to żądania zostały podniesione przez skarżącą w zaskarżonej decyzji w ramach niniejszej skargi administracyjnej?

2. Czy, w świetle wymogów określonych w art. 6 ust. 1 dyrektywy 2002/20/WE, można uznać za proporcjonalną składkę, której uiszczenie jest wymagane od przedsiębiorstw telekomunikacyjnych prowadzących działalność w Hiszpanii na obszarze większym niż jedna wspólnota autonomiczna, biorąc pod uwagę ustanowione w art. 5 ustawy nr 8/2009 szczegółowe zasady jej obliczania?

3. Czy, w świetle wymogów określonych w art. 6 ust. 1 oraz w załączniku do dyrektywy 2002/20/WE, można uznać za przejrzystą składkę, której wymóg uiszczenia ustanowiony został w art. 5 ustawy nr 8/2009 z dnia 28 sierpnia 2009 r., jeżeli nie wiadomo, jaką konkretnie działalność prowadzi Corporación de Radio y Televisión Española w ramach świadczenia usługi powszechnej lub usługi publicznej?

(¹) Dz.U. 2002, L 108, s. 21, polskie wydanie specjalne: rozdział 13 tom 29 s. 337-348.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional
(Hiszpania) w dniu 13 lutego 2018 r. – Orange España S.A.U. / Tribunal Económico-Administrativo
Central (TEAC)**

(Sprawa C-120/18)

(2018/C 161/39)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Orange España S.A.U.

Strona pozwana: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (¹) może być interpretowany w ten sposób, że państwo członkowskie może nakładać na operatorów telekomunikacyjnych obowiązek uiszczenia rocznej składki, takiej jak ta przewidziana w art. 5 de la Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (hiszpańskiej ustawy nr 8/2009 z dnia 28 sierpnia 2009 r. o finansowaniu Corporación de Radio y Televisión Española), w celu wsparcia finansowania Corporación [de Radio y Televisión Española], zważywszy na pozytywny wpływ nowych przepisów dotyczących sektora telewizyjnego i audiowizualnego na sektor telekomunikacyjny, a w szczególności biorąc pod uwagę rozszerzenie usług stacjonarnego i mobilnego łącza szerokopasmowego, a także zaprzestanie nadawania reklam i rezygnacji z treści płatnych lub warunkowego dostępu [do Corporación RTVE], biorąc pod uwagę jednocześnie występowanie następujących okoliczności:

- w nowej regulacji prawnej nie uzasadniono, że istnieje wspomniany pozytywny wpływ, bezpośredni lub pośredni, na ww. przedsiębiorstwa ani nie wykazano tego w odniesieniu do rozpatrywanego roku;
- wysokość tej składki została ustalona na poziomie 0,9 %, ujętych w danym roku dochodów operacyjnych brutto, nie zaś na podstawie dochodów uzyskiwanych ze świadczenia usług audiowizualnych i usług w zakresie reklamy, wzrostu skali świadczenia tych usług lub zysku osiąganego z prowadzenia tej działalności; należy przy tym uwzględnić, że wspomniana składka stanowi opłatę przewidzianą w art. 5 ustawy nr 8/2009 w jego pierwotnym brzmieniu i może być nieuzasadniona w odniesieniu do rozpatrywanej usługi audiowizualnej, a [wspomniany art. 5] stanowi podstawę oddalania żądań zwrotu nienależnie uiszczonych kwot i korekty deklaracji podatkowych, które to żądania zostały podniesione przez skarżącą w zaskarżonej decyzji w ramach niniejszej skargi administracyjnej?

2. Czy, w świetle wymogów określonych w art. 6 ust. 1 dyrektywy 2002/20/WE, można uznać za proporcjonalną składkę, której uiszczenie jest wymagane od przedsiębiorstw telekomunikacyjnych prowadzących działalność w Hiszpanii na obszarze większym niż jedna wspólnota autonomiczna, biorąc pod uwagę ustanowione w art. 5 ustawy nr 8/2009 szczegółowe zasady jej obliczania?